

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814201240
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814201240.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s. so sídlom Praha 5, Radlická č. 333/150, IČ: 00001350, zast. Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, proti odporcovi: X. U., nar. XX.X. XXXX, bytom B., A. H. Q. XXX/XX, zast. opatrovníkom, Simonou Plachou, zamestnankyňou Okresného súdu Partizánske, o zaplatenie 263 884,46 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 179 182,81 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 7436,22 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 31 632,28 Kč a zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 179 182,81 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 614,80 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 28.1. 2014 si v konaní uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie nesplatenej časti spotrebiteľského úveru, ktorý v časti istiny predstavuje 179.182,81 Kč, v časti kapitalizovaného úroku sumu 53.069,37 Kč a kapitalizovaného zákonného úroku z omeškania sumu 31.632,28 eur. Takisto si navrhovateľ v konaní proti odporcovi uplatnil úrok vo výške 13,9 % ročne zo sumy 179.182,81 Kč od 11.12. 2013 do zaplatenia a zákonný 8,05 % -ný ročný úrok z omeškania zo sumy 179.182,81 Kč od 11.12. 2013 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom uzatvoril Zmluvu o úvere 004074111R zo dňa 18.2. 2011 (ďalej len „UZ“) podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb (Obchodný zákonník), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške úverového rámca 180.000 Kč. Súčasťou UZ sú Obchodné podmienky pre ČSOB Spotrebiteľské úvery (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky ČSOB (ďalej len „VOP“). Poskytnutý úver bol vedený na účte č. 242726576. Na základe žiadosti odporca vyčerpal poskytnutý úver dňa 18.2. 2011 bankovým prevodom sumy 18.000 Kč z úverového účtu na bežný účet č. 247442310/0300, vedený na meno odporcu. Za poskytnutie úveru navrhovateľ účtoval odporcovi poplatok 1.800 Kč. UZ sa odporca zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 84 anuitných splátkach vo výške 3.373 Kč, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.3. 2011 a posledná splátka dňa 25.2. 2018. Účastníci sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 13,9 % ročne s tým, že tento úrok bude platený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý i začatý mesiac správy úveru si navrhovateľ účtoval aj poplatok 50 Kč, ktorý bol splatný vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení UZ. Prihláškou k poisteniu, ktorá je súčasťou UZ, bolo medzi účastníkmi dojednané

poistenie neschopnosti splatiť úver mesačným poistným 202 Kč, splatný vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení UZ. Odporca si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, na skutočnosť ktorú bol opakovane upomínaný. Podľa čl. 9 OP je veriteľ oprávnený písomným oznámením odoslaným dlžníkovi prehlásiť, že jeho pohľadávka z poskytnutého úveru je splatná ku dňu uvedenému v oznámení, ak je dlžník voči veriteľovi v omeškaní zo splatením akejkoľvek čiastky. Pretože odporca povinnosti dohodnuté UZ ďalej riadne neplnil a dlžné splátky úveru a poplatkov neuhradil, navrhovateľ listom zo dňa 25.7. 2011 odporcovi oznámil, že pohľadávka z UZ je splatná ku dňu 25.7. 2011. Odporca žalovanú pohľadávku nezaplatil. Ku dňu 10.12. 2013 pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi predstavovala sumu 263.884,46 Kč, pozostávajúcu z nesplatennej istiny vyčerpaného úveru vo výške 179.182,81 Kč, z nesplatených úrokov 13,9 % z nesplatennej istiny úveru v sume 53.069,37 Kč a z úroku z omeškania vo výške 31.632,28 Kč.

Okresný súd Prievidza v rozkaznom konaní vydal platobný rozkaz č. k. 5Ro/23/2014-33 zo dňa 7.3. 2014, ktorý pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporcu podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uznesením zo dňa 2.4. 2014 č. k. 5 Ro/23/2014-56 zrušil.

Pretože miesto súčasného pobytu odporcu a ani osobu odporcovi blízku z rodinného prostredia, ktorá by bola ochotná a schopná odporcu v konaní zastupovať ako opatrovník, sa súdu, jemu dostupnými prostriedkami zistiť nepodarilo, uznesením č. k. 12C/69/2014-84 zo dňa 2.7. 2015, ustanovil súd odporcovi podľa § 29 ods. 2 a 6 O.s.p. v konaní opatrovníka, v osobe Simony Plachej, zamestnankyne Okresného súdu Partizánske.

Účastníci sa na pojednávanie neustanovili. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v ich neprítomnosti.

Z vykonaného dokazovania, a to Zmluvou o úvere č. 004074111R zo dňa 18.2. 2011, obchodnými podmienkami ČSOB, všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB, históriou úverového účtu, poslednou výzvou k zaplateniu dlžnej čiastky z 26.6. 2011, oznámením o zosplatení úveru z 25.7. 2011, mal súd preukázaný tento skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom uzatvoril UZ podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške úverového rámca 180.000 Kč. Súčasťou UZ sú OP a VOP. Na základe žiadosti odporca vyčerpal poskytnutý úver dňa 18.2. 2011 bankovým prevodom sumy 18.000 Kč z úverového účtu na bežný účet č. 247442310/0300, vedený na meno odporcu. Za poskytnutie úveru navrhovateľ účtoval odporcovi poplatok 1.800 Kč. UZ sa odporca zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 84 anuitných splátkach vo výške 3.373 Kč, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.3. 2011 a posledná splátka dňa 25.2. 2018. Účastníci sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 13,9 % ročne s tým, že tento úrok bude platený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola v UZ dohodnutá vo výške 18,14 %. Za každý i začatý mesiac správy úveru si navrhovateľ účtoval aj poplatok 50 Kč, ktorý bol splatný vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení UZ. Prihláškou k poisteniu, ktorá je súčasťou UZ, bolo medzi účastníkmi dojednané poistenie neschopnosti splatiť úver mesačným poistným 202 Kč, splatný vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení UZ.

Odporca si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, na skutočnosť ktorú bol opakovane upomínaný. Podľa čl. 9 OP je veriteľ oprávnený písomným oznámením odoslaným dlžníkovi prehlásiť, že jeho pohľadávka z poskytnutého úveru je splatná ku dňu uvedenému v oznámení, ak je dlžník voči veriteľovi v omeškaní zo splatením akejkoľvek čiastky.

Pretože odporca povinnosti dohodnuté UZ ďalej riadne neplnil a dlžné splátky úveru a poplatkov neuhradil, navrhovateľ listom zo dňa 25.7. 2011 odporcovi oznámil, že pohľadávka z UZ je splatná ku dňu 25.7. 2011.

Odporca žalovanú pohľadávku nezaplatil ani po doručovaní poslednej výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky (list zo dňa 26.6. 2011).

Ku dňu 10.12. 2013 pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi predstavovala sumu 263.884,46 Kč, pozostávajúcu z nesplatenej istiny vyčerpaného úveru vo výške 179.182,81 Kč, z nesplatených úrokov 13,9 % z nesplatenej istiny úveru v sume 53.069,37 Kč a z úroku z omeškania vo výške 31.632,28 Kč.

V predmetnej veci ide o konanie s cudzím prvkom, pretože navrhovateľ je zahraničnou právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe pod názvom Československá obchodní banka a.s.. Zmluva, z ktorej navrhovateľ odvíja svoje právo bola taktiež uzavretá v Českej republike. Súd vzhľadom na povahu veci posudzoval najskôr splnenie základnej podmienky konania, a to príslušnosti, resp. právomoci vo veci konať.

Pri určení svojej právomoci a miestnej príslušnosti súd konštatuje, že v danej veci vychádza z nariadenia Rady ES č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keďže podľa článku 3 ods. 1 nariadenia sa osoby s bydliskom na území členského štátu Európskej únie môžu žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v druhej kapitole nariadenia v oddieloch 2 až 7. Závaznosť nariadení Európskych spoločenstiev a ich prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky od 1.5. 2004 vyplýva pre súd z ustanovení druhej vety článku 7 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy a tiež z čl. 2 a 58 Aktu o podmienkach pristúpenia okrem iných krajín i Českej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii platnej od 1.5. 2004. Pre určenie príslušnosti súdu vo veciach spotrebiteľských zmlúv je rozhodné ustanovenie čl. 15 až 17 nariadenia Rady č. 44/2001. V danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, a to zmluvy o úvere, ktorý mali odporcovia splácať v splátkach (čl. 15 ods. 1 písm. b nariadenia). V zmysle čl. 16 ods. 2 nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. V konaní bolo preukázané, že v čase uzavretia zmluvy mal odporca bydlisko na území Slovenskej republiky.

Ďalej sa súd zaoberal otázkou rozhodného práva pre daný zmluvný záväzok. Na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady ES č. 593/2008 z 17.6.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (toto nariadenie sa použije na zmluvy uzavreté od 17.12. 2009). V zmysle čl. 6 bod 2 (Spotrebiteľské zmluvy) v spojení s článkom 3 ods. 1 nariadenia, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. V danej veci si účastníci vo VOP (v bode 1 Spoločné ustanovenia) zvolili dohodu, podľa ktorej právne vzťahy medzi navrhovateľom a odporcami riadia právom Českej republiky.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodního zákoníka (platného na území Českej republiky v čase uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodního zákoníka (platného na území Českej republiky v čase uzavretia zmluvy), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V danej veci je nepochybné, že účastníci dňa 18.2. 2011 uzatvorili UZ podľa ustanovení § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodního zákoníka), ktorá zmluva je zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 180.000 Kč, ktorý sa zaviazal odporca ako dlžník splácať spolu s úrokom mesačne v sume 3.373 Kč vždy do 25. dňa v mesiaci v počte 84 mesačných anuitných splátok. Súčasne bol podľa UZ odporcovi za každý, aj začatý mesiac účtovaný poplatok vo výške 50 Kč. Dojednanie pevnej úrokovej sadzby vo výške 13,90 % ročne a uvedenie ročnej percentuálnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver vo výške 18,14 % ročne bolo v súlade so zákonom č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru, a to § 4 ods. 2 tohto zákona. V konaní bolo navrhovateľom riadne preukázané a odporcom nenamietané, že odporca neplnil zmluvné podmienky spotrebiteľského úveru a do omeškania sa dostal už pri prvých splátkach. Z histórie účtu (č.

I. 19) vyplýva, že ku dňu zosplatnenia úveru (čl. 9.1 OP) 25.7. 2011 predstavoval dlh odporcu sumu 189.109,79 Kč, suma ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 179.182,81 Kč, dlžných úrokov vo výške 7.436,22 Kč, úrokov z omeškania vo výške 136,76 Kč a dlžných poplatkov vo výške 2.354 Kč. Odporca následne po zosplatnení úveru navrhovateľovi nezaplatil nič.

Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dlžnú istinu úveru vo výške 179.182,81 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 7.436,22 eur ku dňu 25.7. 2011, kapitalizované úroky z omeškania ku dňu 10.12. 2013 vo výške 31.632,28 Kč a zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z priznanej istiny 179.182,81 Kč od 11.12. 2013 do zaplattenia. Povinnosť odporcu platiť úrok vyplýva z § 502 Obchodného zákonníka. Úrok z omeškania patrí navrhovateľovi v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s nariadením vlády č. 142/1994 Sb., ktorým sa stanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania. Úrok z omeškania podľa tohto nariadenia ku dňu omeškania predstavoval hodnotu 8,05 % a časť úroku z omeškania uplatnil navrhovateľ pevne vyčíslenou sumou 31.632,28 Kč, čo predstavuje úrok z omeškania do 10.12. 2013.

Pre úplnosť súd uvádza vzhľadom k tomu, že ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 51a a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky, že nezistil žiadne neprímerané zmluvné dojednania, ktoré by boli v neprospech spotrebiteľa a odchyľovali sa od Občianskeho zákonníka (§ 55 ods. 1 a § 56). Nakoniec odporca sa neplatnosti žiadnych zmluvných dojednaní ani nedovolal.

Pokiaľ ide o zmluvný úrok 13,9 % ročne, ktorý si uplatnil navrhovateľ z nezaplattenej istiny úveru od dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t. j. od 26.7. 2011 do zaplattenia, súd návrh v tejto časti zamietol. Účastníci si v UZ dojednali zmluvný úrok 13,9 % ako fixný do doby splatnosti úveru. Navrhovateľ však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu navrhovateľovi zmluvný úrok z omeškania odo dňa účinkov zosplatnenia navrhovateľovi nepatrí. Súd pritom poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplattenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. V konaní si náhradu trov uplatnil len navrhovateľ, ktorému v konaní vznikli trovy pozostávajúce zo zaplatteného súdneho poplatku vo výške 391,50 eur a z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby po 220,77 eur (prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd), vrátane režijného paušálu 2 x 8,04 eur + 20 % DPH, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 548,62 eur a trovy konania vo výške spolu 940,12 eur. Pretože navrhovateľ predmetom sporu urobil sumu 263.884,46 Kč (pozostávajúcu zo žalovanej istiny vo výške 179.182,81 Kč, kapitalizovaného úroku vo výške 53.069,37 Kč a kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 31.632,28 Kč), pričom navrhovateľ bol v konaní úspešný v sume 218.251,31 Kč (pozostávajúcej zo žalovanej istiny vo výške 179.182,81 Kč, kapitalizovaného úroku vo výške 7.436,22 Kč a kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 31.632,28 Kč), jeho pomer úspechu k neúspechu v spore bol 82,70 % : 17,30 %. Čistý úspech navrhovateľa v spore bol vo výške 65,40 % a teda súd uložil odporcovi takisto povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 614,80 eur (65,4 % zo sumy 940,12 eur).

O povinnosti odporcu zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).